

neKleč!

jak to dopadlo:

1.	Elinka	41
1.	Šnelly	41
2.	Bára	37
4.	Terka	36
5.	Jáďa	31
6.	Kláda	29
6.	Brzdička	29
8.	Sýček	25
9.	Modrák	24
10.	Brepta	22
10.	Štípač	22
10.	Orobinka	22
13.	Bery	21
14.	Emilka	20
15.	Jack	16
16.	Tučňák	15
17.	Bodlák	7
17.	Mýval	7
19.	ČD	2
20.	Péťa	0

1.	Vydry	48
2.	Axolotli	39
3.	Sloni	34

stoprocentní docházka:

Jáďa, Elinka, Šnelly

co bude

1. 2. – oddílová schůzka

Plavecká

8. 2. – oddílová schůzka

Hudební

11. 2. – 12. 2. – Panskautské hry

Nejen sjezdařské závody pořádané naším oddílem.

Sraz v sobotu v 6.00 na loděnici návrat v neděli v 17.30 tamtéž. S sebou není potřeba mnoho věcí, předné pak sjezdovky/běžky (podle toho, co kdo nahlásil e-mailem!), jinak helmu (doporučujeme i páterák), hůlky, zimní oblečení (včetně náhradního), lyže i hůlky svázané a v obalu, povinnou výbavu (jejíž součástí je i skautský šátek), přezůvky, spacák (stačí lehký letní). Vaříme společně (tj. po družinách) v sobotu večer a v neděli ráno, cokoliv jiného z vlastních zásob, ne na vaření. Peníze vybíráme podle nahlášených účastníků (viz e-mail).

Spíme v teple a komfortu plněho vybavení Erlebašky pod Dvoračkami pod Lysou horou nad Rokytnicí nad Jizerou, není s sebou potřeba brát nic navíc (ani ešus, ani karimatku...).

Zabalte, prosím, ideálně všechno do jednoho zavazadla* (kromě lyží samozřejmě – ty zvlášt' svázané a v obalu). Vím, že je to složité, ale zkuste to. I ty přeskáče se tam nakonec dají sbalit. Berte to jako zkoušku minimálního balení, vše si povezete s sebou na lyžích. Pokud se to nepodaří, vše úhledně do obalů (igelitka není obal). At' je v tom pořádek. Díky!

*Alespoň by se měly do batohu vejít normální boty/pohorky, když už ne přeskáče.

15. 2. – oddílová schůzka

Rukodělně výtvarná

22. 2. – oddílová schůzka

Den zamyšlení

Takhle to určitě nebude vypadat. Clueless

co bylo

4. 1. – oddílová schůzka, zahajovačka

Scházíme se tradičně ve čtyři a sedáme si v hale do kroužku. Máme takové pravidlo – může mluvit jen a pouze ten, kdo drží svíčku, ostatní musí být zticha. Povídáme si o Vánocích a děláme pranostiky. Dělali jsme osu a deset nejlepších si vybírá text, který následně umisťujeme na osu. Poté začínáme dělat papíry o Rímu. My, Vydry, jsme si vylosovali památky Ríma. Poté už jen Kleč a rozchod!

Modrák

7. 1. – Hannibal ante portas! (o ne, co stim budeme dělat?)

V sobotu ráno jsme měli sraz na hlavním nádraží. Jedeme asi 2 zastávky a vystupujeme. Modrák vede naši výpravu, cestou sbíráme květiny. Zastavujeme na hradišti, kde jsme rozložili kytky na pařez a zkusili jsme je všechny poznat. Ty, co jsme nepoznali, jsme si řekli. Poté vede elinka. Jdeme i opět buřty, což je bitva. Potom vede Bery s Jádrou. Díky nim jsme se dostali pod kopec. Naším úkolem bylo dostat slona (Kládu) a zásoby (hrnek s vodou) k vodárně. Odtud jsem vedla já. Potom jsme šli

a šli

a došli.

Šnelly

11. 1. – oddílová schůzka

Na 2. lednové schůzce 11.1. jsme po družinách luštili místa, kde byla ukryta folie s obrázky pro družiny. Běhat jsme museli po jednom – na jedno stanoviště po dvou. Určili jsme, kdo je na obrázkách, načež nám to Budul zkontroloval. Pokud jsme při určování osobnosti nevěděli, udělali jsme nějaký úkol a vedoucí nám dali náповědu. Osoby byly zakladatelé skautingu – 4 muži a 4 ženy*. Potom jsme měli soutěž v uklízení vánočních ozdob a šli jsme domů.

*Pozor, soutěž! Napiš do příští oddílovky jména těchto 8 osobností a co významného udělali!

co bylo

Zábava.

Jednou si jeden človíček řekl,
už mě někam odat jde a hledal
podivnou.
Chále by ho rábavá, ale jakou?

Hmm.

~~Tu.~~ Co vymyslet? Co býva zpívání.
Rybku celé vznáší, že se rázdy večeř
sezdeňe se haboraku a bude mu zpívat.

A co dal? Vrázly je ho po chvíli omáci.
Vydáme se spolu na lov noční. Vyrobníme
si laky a šípy. Jen tak pro rábavu.

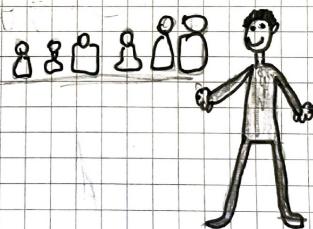
A co některí děti? V nimi můžeme hánčit
ohol ohně. Mítou si vymyslet jak
budou měnit směry.

A něco co bude zdobit naš dům. Rázdy
bude moch vyrabíť sošky.

Tak končí náš příběh.

Součástí sobotního programu bylo
také výtvarné umění. Jakým způsobem
asi mohli trávit svůj čas? Co dělali? Kým
byli? Forma volná, zvolen byl komiks
(byť spíše ilustrovaný text) a scénka.
Zde a dále „komiks“ Vyder.

VÝROBA SOŠEK

ZPĚL

LOVĚNÍ ZVĚŘE

co bylo

Fotky z výpravy

7. 1.

Fotky z výpravy

za Oetzim

25. 1. – oddílová schůzka

V první části nám Modrák připravil šifry – písmenkovou, polský kříž a morseovku. Poté jsme šli ven hrát hry a Modrák nám signalizoval morseovku, to skončilo katastrofou, a tak jsme šli dovnitř. Všichni šifrovali. Až na Modráka, který dělal nástěnu. V závěru jsme dělali časovou osu a Budul nám ukazoval Ötziho mumii. Pak jsme uklízeli,

a tak to končí.

Ötzi, jak to bylo doopravdy

Ötzi, mumie stará okolo 5 000 let nalezena v italských Ötzalských Alpách, je nejintenzivněji zkoumanou osobou na světě. Náhodou byl nalezen turisty, kteří sešli z cesty a v ledu uviděli zaklíněnou osobu. Mysleli, že objevili tělo zbloudilého horolezce či turisty. Po příjezdu vědců je ale hned jasno, že se jedná o významný nález a tělo je mnohem starší.

Ačkoliv o době, kdy Ötzi žil, víme málo, z výzkumu jeho ostatků bylo zjištěno mnoho stěžejních informací. Měřil okolo 160 cm, vážil asi 50 kg a jeho věk v době smrti se odhaduje na 45 let. Spolu s mumíí se našly i zbytky jeho oděvu, bot a výbavy – měděná sekera, pazourková dýka, toulce se šípy s pazourkovými hroty a nedodělaný luk. Před smrtí jedl maso z kozorože a z jelena a bylinkový chleba s obilím, kořínky a ovozem.

Zpočátku se věřilo, že zemřel na podchlazení během zimní bouře. Následné výzkumy ukázaly, že měl v době úmrtí v levém rameni uvízlý hrot šípu. Detailní prohlídka těla našla podlitiny a řezy na rukou, zápeští a hrudníku a mozkové poranění svědčící o úderu do hlavy. Předpokládá se, že Ötzi vykrvácel poté, co šíp rozbil lopatku a poškodil velké cévy.

V současnosti je uložen v archeologickém muzeu v Bolzanu, jeho tělo ke zhlédnutí přístupno veřejnosti a výzkumy stále probíhají.

Ötzi, když ho našli

Cortina 1956,

aneb co se dělo tam, kam pojedeme...

V roce 1956 se konaly ZOH v italských Dolomitech v městečku Cortina d'Ampezzo. Jednalo se o sedmu zimní olympiádu v novodobé historii. Původně se zde měla konat již v roce 1944, ale byla zrušena kvůli probíhající druhé světové válce.

Zahajovací ceremonie se udala na zimním stadionu, kde se shromázdili účastníci a olympijský oheň zapálil italský rychlobruslař Guido Caroli. Slib za sportovce řekla Giuliana Chenal-Minuzzo, italská alpská lyžařka, a stala se tak první ženou, která to udělala.

Z československé reprezentace závodilo celkem 41 sportovců, avšak výprava byla neúspěšná acené kovy nezískala. Nejlépe dopadli českoslovenští hokejisté na 5. místě, stejněho výsledku dosáhl krasobruslař Karol Divín. Vynikal Sovětský svaz, který měl nejpočetnější výpravu sportovců a také zisk nejvíce medailí.

Cortina byla unikátní v několika ohledech. Většina sportovišť (až na jedno) se nacházela v těsné blízkosti na jednom místě, byla první olympiádou vysílanou v televizi a jednou z mála olympiád vůbec, na kterou neměla vliv politická situace v zúčastněných zemích.

Sic si to někdo přál, tak tady je expediční deník naší roverské expedi- ce do Rumunska, aneb co budete moct taky zažít, až budete větší.

Část první: cesta

Povídání o naší velké cestě bude vycházet na pokračování do té doby, dokud nedojdeme na konec. Dnů je jedenáct, do prázdnin to zvládneme.

Na expedici do Fagaraše jsme se vydali minulý rok v létě. Naším plánem bylo přejít právě pohoří Fagaraš a k tomu ještě hřeben Piatra Craiului. Celkem jsme našlapali bezmála 120 kilometrů naprostou divočinou, za sedm dní cesty jsme nepotkali jedinou hospodu.

Den 0.

Pátek odpoledne, špička. Na Černém mostě se to jen hemží lidmi, před metrem farmářské trhy, no proste sídlíštní idylka. Ještěr čeká před Decathlonem, Vojta je v metru, Budul hledá Decathlon. Budul zdánlivě nachází Decathlon i Ještěra, Vojta přijde za chvíli. Je potřeba dokoupit posledních par věcí, třeba všechno jídlo, zkrátka mají docela dost práce. Nakoupeno, večeře v Bageterii a tři piva na Vinohradech.

Den 1.

Úderná skupina Bořislavka, totiž B a J, jedou metrem A, úderný Vojta, totiž Vojta, jede metrem C. Scházejí se na hlavním nádraží, nakupují jídlo na cestu, snídají. Všude jsou skauti ze středoevropského jamboree. Jejich Metropolitan nemá pár minut před odjezdem na tabuli nástupiště. Tenze. Konečně tam je, jde se na 2S, je tam fakt plno lidí, vlak je delší než nástupiště hrana. Poslední rozloučení s kolem projíždějící rodinou Gregorových a nastupovat, vlak je připraven k odjezdu. V Břeclavi dostali hlad, jdou přes přeplňený vlak do Speisewagenu. 30 minut zpozdění již nedoženou, i přijedou do stanice Budapešť - Nyugati opožděni. I přesto mají dost času na to jít na Budapešť - Keleti Vayabudvár oklikou kolem parlamentu. Pak jedou metrem a nastupují do nočního vlaku na Bukurešť rumunských drah. Zase zpozdění hněd na odjezdu. Sic jsou jenom tři, je jim do coupé přidělen Rumun. Je s ním docela legrace.

Rozhodl jsem se, že fotky a trasu dám až do posledního příspěvku, trpělivost růže a QR kódy přináší :DD Ale kdo chcete, najdete si toto:

Tukan – Čtyři Češi na Fagaraši